

Izvoznice petroleja zahtevajo več denarja

Izvoznice petroleja ob Perzijskem zalivu zahtevajo nadomestilo za zmanjšanje vrednosti dolarja. Pri zadeti sta predvsem Zahodna Evropa in Japon-skia.

DUNAJ, Avstr. — Organizacija izvoznice petroleja zahteva od petrolejskih družb nadomestilo za zmanjšanje vrednosti dolarja vse od 14. avgusta, ko je predsednik Nixon objavil novo ekonomsko politiko in odpovedal izplačevanje zlata za dolarje. V ta namen se je sešla konferenca zastopnikov Zveze z zastopniki velikih petrolejskih družb v švicarski Ženevi.

Države izvoznice petroleja, Iran, Irak, Savdija, Kuvajt, Katari in Abu Dabi se od večeraj posvetujejo s predstavniki sedmih "velikih družb", Standard Oil of New Jersey, Standard Oil of California, Mobil, Shell, Gulf, Texaco in British Petroleum. Zahtevajo povišanje izplačil v taki meri, da bodo ta odgovarjala vrednosti dolarja izpred 14. avgusta. Izplačilo za nazaj znaša nekako 400 milijonov dolarjev, za naprej pa bo veljalo skupno letno okoli 3 milijone.

Petrolejske družbe so bile iznenadene, ker so bile prepričane, da bodo imeli pet let mir, ker so se lani v februarju pogodile z državami izvoznicami za določene cene za naslednjih 5 let. Ni večeno dvoma, da bodo sprejele zahteve držav izvoznice za nazaj, morda bodo skušale kaj odščitati za čas nazaj do 14. avgusta.

Države izvoznice so se odločile prevezeti črpanje petroleja v lastne roke in zahtevajo tudi razgovore o tem vprašanju. Ti se bodo začeli 20. januarja. Države izvoznice hočejo že letos doseči 20% lastnine naprav in vodstvenih položajev v upravi in obratovanju, do leta 1985 pa vsaj 51%.

Omenjenih 6 držav, ki leže vse ob Perzijskem zalivu, producira okoli 60% vsega petroleja Zveze držav izvoznice. Ker imajo ZDA in ZSSR svoj lasten petrolej, so od Zveze izvoznice neodvisne, težave pa imata Zahodna Evropa in Japonska, ki sta sporaj popolnoma vezani na uvoz. Olje v Evropo prihaja v večji meri iz Alžirije, Libije, Nigerije in Venezuele, na Japonsko pa pretežno iz držav ob Perzijskem zalivu in iz Indonezije.

V Detroitu dobili za \$750,000 draguljev

DETROIT, Mich. — FBI je dobila tu za okoli \$750,000 draguljev, ki naj bi bili uplenjeni v Hotelu Pierre v New Yorku 2. januarja. Plen so tedaj ocenili na 1 do 5 milijonov dolarjev v denarju in draguljih. Oblasti so prijeli v zvezi z ropom pet oseb in doslej dobile v roke tudi za okoli milijon dolarjev vrednosti draguljev.

Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno in hladnejše. Najvišja temperatura okoli 35. Včeraj se je živo srebro dvignilo do 46° F.

Izseljenski duhovnik dr. F. Prijatelj se ubil

CLEVELAND, O. — Prejeli smo žalostno sporočilo, da se je dne 3. januarja 1972 z avtom smrtno ponesrečil v Frankfortu na Maini v Nemčiji dr. Franček Prijatelj, delavni izseljenski duhovnik in dolgoletni urednik mesečnika za Slovence na tujem "Naša luč".

Blagi pokojnik je bil rojen v Mariboru. Star je bil komaj 42 let. Domovino je zapustil z begunci leta 1945. Del Prijateljeve družine je odšel iz Italije v Argentino. Pokojnik zapuša v Nemčiji mamo Kristino, v Ljubljani brata Ivana, v Buenos Airesu brata Jožeta, v Mannheimu v Nemčiji sestro zdravniško dr. Marijo Prijatelj, v Argentini sestre Kristino, Olgo, Alenko, Reško Prijatelj in č. s. Elviro — karmeličanko. V Clevelandu zapuša teto Marijo Prijatelj na Chardon Road in sestrični Marijo Kocjan na Chardon Rd. in Stefko Jarem v Eucledu.

Ne počutili se varne v svojem lastnem domu

NEW YORK, N.Y. — Od 43.000 čitateljev znanega časopisa Life jih je na vprašanje o zločinstvu odgovorilo 78%, da se niti doma ne počutijo čisto varne. Okoli 30% jih ima strelno orožje za samoobrambo.

V velikih mestih se okoli 80% ljudi, ki so bili povprašani in so odgovorili, boji ponoči na cesti, v manjših mestih in predmestjih pa nekaj manj. Čim manjše je mesto, tem več strelnega orožja je v domovih. V največjih mestih imajo strelno orožje v nekako 20% domovih, v malih mestih izpod 50.000 prebivalcev pa v 36%.

Okoli 41% povprašanih je mnenja, da policijsko varstvo ni zadostno in 70% je voljno plačati višje davke za boljšo policijsko zaščito.

Počitniška potovanja

DETROIT, Mich. — Okoli 83% počitniških potovanj v ZDA je napravljenih v avtomobilih in povprečno tako potovanje je dolgo nekaj pod tisoč milj.

WASHINGTON, D.C. — Razvoj v Jugoslaviji v preteklem mesecu je vznemiril ljudi doma, vznemiril pa je tudi svet, posebno zahodno Evropo in Srednji vzhod, pa segel tudi preko Atlantika do nas v ZDA. Pri nas je časopisje na splošno manj pisalo o razvoju krize v Jugoslaviji in o hudih krčih, ki jo zvičuje zaradi trenj med narodi, posebno pa zaradi hrvaškega vprašanja. Na novicah na televiziji in v radiu so Jugoslavijo nekajkrat omenili, tako tudi kot središče krize in nevarnosti za evropski mir, ko bo Tito "odšel".

Na to nevarnost je opozoril v znanem tedniku The Newsweek od 10. januarja letos tudi bivši ameriški državni podtajnik George W. Ball. V daljšem članku pravi, da je bil upor na Hrvaškem v preteklem mesecu "podoba razpada Jugoslavije, ko ne bo več 79 let starega Tita, da bi jo držal skupaj". Nato nadaljuje:

Z odločno podporo KGB in drugih agentov, ki jih je Moskva vpregla v Vzhodni Evropi, oživljajo stara sovražstva do višine, ko bo mogel krajevni upor nuditi opravčilo separatističnim vodnikom za poziv sovjetske armade na pomoč. Scenarij za to je bil, tako sumim, že napisan v Moskvi, kjer je odstranitev krio-verskega k o m uniščenega režima v Jugoslaviji že dolgo zaželeni smoter. Zaključil bi konsolidacijo sovjetskega imperija v Vzhodni Evropi, obkrožil vztrajno uporno Romunijo in napravil zmedo v Italiji, s propadajočo politično sredino in z največjo komunistično partijo izven komunističnega sveta.

Vpliv tega dogodka ne bi bil omejen na evropsko politiko. Ostro bi ga čutili v vsem sredozemskem področju, kjer je sovjetska moč vedno vidnejša. Tega se mora zavesti Kongres, ko bo tehtal znova vztrajne zahteve nekaterih senatorjev po umiku naših čet iz Evrope. Kajti logika in sam potek take zakonodaje bi prej ali slej privedla tudi do umika šeste flote iz Sredozemskega morja. Če že pre-

Omejitve uvoza olja nima veliko vpliva na narodno varnost

Sen. W. Proxmire trdi, da je to dognala posebna komisija, katere poročila pa niso marali objaviti.

WASHINGTON, D.C. — Bila hiša naj bi bila namerno za držala pred objavo poročila posebne komisije pravosodnega tajništva o uvozu olja domače kemične industrije, ki ugotavlja, da ta uvoz nima nobenega vpliva na narodno varnost. Poročilo poziva predsednika, naj čim prej ukine omejitve uvoza, ki je v veljavi od leta 1959, s trditvijo, da je ta potrebna za narodno varnost. Omejen uvoz olja namreč vzdržuje višje cene olja na notranjem trgu ZDA in s tem omogoča petrolejskim družbam raziskovanje in iskanje novih petrolejskih ležišč na ozemlju ZDA.

Preiskava je dognala, da uvoz olja, ki ga rabita petrokemična industrija in industrija za izdelavo raznih vrst plastik, ni enak olju, ki ga uporabljamo za pridobivanje energije.

Omejitve uvoza olja stane potrošnike v ZDA letno okoli 5 milijonov dolarjev na višjih cenah za domače olje. Sen. W. Proxmire trdi, da je neučinkovita in koristi le petrolejskim družbam, ko jim omogoča večje dobičke. Združeni gospodarski odbor Kongresa, ki mu načeljuje sen. Proxmire, bo zato prihodnje dni začel proučevati vladno oljno politiko.

Ameriška pomoč še vedno teče v Indijo

WASHINGTON, D.C. — ZDA še vedno pošiljajo pomoč bengalskim beguncem v Indijo, če tudi uradno o tem tu ne govore dosti.

Dejansko so ZDA 3. decembra lani ob začetku indijsko-pakistanske vojne ustavile Indiji le kratkoročno pomoč v obsegu 87,6 milijonov, niso, pa ustavile izplačevanja 104 milijonov dolarjev pomoči določene za izvedbo odobrenih načrtov.

Hudi krči Jugoslavije vznemirjajo svet

skva vpregla v Vzhodni Evropi, oživljajo stara sovražstva do višine, ko bo mogel krajevni upor nuditi opravčilo separatističnim vodnikom za poziv sovjetske armade na pomoč. Scenarij za to je bil, tako sumim, že napisan v Moskvi, kjer je odstranitev krio-verskega k o m uniščenega režima v Jugoslaviji že dolgo zaželeni smoter. Zaključil bi konsolidacijo sovjetskega imperija v Vzhodni Evropi, obkrožil vztrajno uporno Romunijo in napravil zmedo v Italiji, s propadajočo politično sredino in z največjo komunistično partijo izven komunističnega sveta.

Vpliv tega dogodka ne bi bil omejen na evropsko politiko. Ostro bi ga čutili v vsem sredozemskem področju, kjer je sovjetska moč vedno vidnejša. Tega se mora zavesti Kongres, ko bo tehtal znova vztrajne zahteve nekaterih senatorjev po umiku naših čet iz Evrope. Kajti logika in sam potek take zakonodaje bi prej ali slej privedla tudi do umika šeste flote iz Sredozemskega morja. Če že pre-

puščamo obrambo Zahoda na evropski celini našim zaveznikom, čemu naj oni ne bi prevzeli tudi odgovornost za to, kar je že dolgo smatrano kot evropsko jezero?

Tak razvoj pri sedanjem živnem stanju ameriškega javnega mnenja ni mogoče čisto izključiti. Večina naših rojakov še vedno smatra Srednji vzhod za stvar Arabcev in Judov, pozablja, da so ga napravili Rusi za neločljiv del boja velikih sil. Oni ne vidijo dejstva, da zadržujejo Moskvo, da ne poskuša na lastno roko odpreti Sueskega prekata in popolno izolirati Izraela, le Sesta flota, prisotnost učinkovite ameriške vojaške moči v Evropi ter posebno strah, da bodo to moč občutili, če bodo skušali Egipt izgraditi v svoje oporišče za gospodovanje nad južnimi obalami Sredozemskega morja.

Kljub temu, da veliko, sicer treznih Amerikancev odklanja odgovornosti velike sile, si Zahod ne more privoščiti več veliko izgub strate-

Indija pridela dovolj riža za lasne potrebe

NEW DELHI, Ind. — Prvič po osvoboditvi je Indija dosegla tolikšni pridelek riža, da krije z njim domače potrebe in ga ji celo nekaj ostaja. Lani je pridelala skupno 42,45 milijonov ton riža, kot je objavilo ministrstvo za prehrano.

To pravi, da je pridelek zadosten za vse domače potrebe in bo še toliko preostanka, da bo Indija lahko pomagala tudi novi Bengalski državi. V zalogah ima 1,6 milijona ton riža preko svoje neobhodne letošnje potrebe. Imela bi ga še več, pa je morala in mora še vedno hraniti milijone bengalskih beguncem.

Pridelek riža je Indija povečala z uporabo novega semena, ki so ga razvili ob sedelovanju Fordove ustanove na Formozu, od koder se je nato razširil v druge države jugovzhodne in južne Azije ter delno že tudi na Kitajsko. V Indiji rabijo v zadnjih letih tudi več umetnih gnojil in skrbje boljše za pospravljanje in shranjevanje pridelka. Do pred par leti je bilo tega do preko ene četrtine uničenega, predno je bil pospravljen.

Žolčne kamne raztopili

NEW YORK, N.Y. — Skupina zdravnikov na Mayo kliniki je uspela s posebnimi tabletami raztopiti žolčne kamne pri štirih bolnikih. Poročilo, ki opisuje ta uspeh, opozarja, da je bil ta preskus omejen in zato ne moremo biti še gotovi glede njegovega končnega uspeha. Opozorja že v naprej, da ta način zdravljenja in odprave žolčnih kamnov verjetno ne bo uspešen pri vseh bolnikih.

Žolčni kamni so ena najpogostejših bolezni v Ameriki, pri starosti 75 let jih ima povprečno vsak tretji prebivalec dežele. Zanimivo je, da so žolčni kamni še pogostejši pri Indijancih, torej ameriških domačinov. Vzroka za njihov nastanek še ne poznamo.

Doslej so žolčne kamne, ki so postali hudo nadležni in nevarni, odstranjevali s operacijo, zdaj kaže, da bo vsaj delu bolnikov te vrste na razpolago še druga, lažja pot.

Mestna in okrajna policija sta obkrožili ves predel, kjer so se vršili izgredi. Oborožena je bila z brzostrelkami in lahкими strojnimi. Na županovo zahtevo je guverner John McKeithen po-

škega ozemlja Sovjetski zvezi, ki je očitno v razdobju širjenja. V tem času je posebej važno ugotoviti, da Kremeľ gradi nova prednja oporišča, razvija svojo vojno brodogve, pošilja podmornice v tuje vode, razteguje svojo vojaško moč in politično navzočnost po vsem svetu, ko se mi načrtno z njega umikamo.

G. K. Ball pravi na koncu svojega članka, da bi bilo res čudno, če bi Amerika namerno zmanjševala svojo moč v ravnotežju sil, ki je Zahodu tako dobro služilo dve desetletji, priznava pa pri tem, da tudi velike države niso čisto varne pred nerazumljivim obnašanjem.

Ko je Amerika res sita vojne, so glasovi, kot je Ballov, znak, da kljub vsemu ne sme in ne more biti pripravljena samo zaradi ljubelega miru opuščati svojih postojank in dovoljevati Sovjetski zvezi širjenje njenega vpliva in moči v svobodne in neopredeljene dele sveta. Eden od teh in celo prav važen, je Jugoslavija.

Kitajci objavili svoj zadnji jedrski preskus HONG KONG. — Kitajsko časopisje je objavilo izvedbo preskusa jedrskega orožja predtekli petek v zraku nad Lop No-

V RASNIH NEMIRIH V BATON ROUGE 4 MRTVI

Včeraj nekaj čez poldne je prišlo v črnem delu mesta do spopada med črnci in policijo, pri čemer sta bila dva pomožna šerifa in dva črnca mrtva, okoli 20 pa ranjenih. Oblasti so 8 izgnanikov obtožile umora. Preko noči je bil v mestu mir.

BATON ROUGE, La. — Črnci so včeraj zaprli cesto v črnem delu mesta s tem, da so preko nje postavili avtomobile. Ko je policija hotela cesto odpreti, je prišlo do streljanja, pri čemer sta bila dva pomožna šerifa in dva črna izgnanika mrtva, okoli 20 ljudi pa je bilo ranjenih. Med ranjenimi sta poročevalca Bob Johnson in Maurice Cockeham od postaje WBRZ-TV v Baton Rouge. Bila sta preganata iz cerkve, kjer so imeli črnci svoje zborovanje, in pretepena. Oblasti trdijo, da so izgrede zakrivil "črni muslimani", ki so prišli od drugod. Organizacija "črni muslimanov" v Baton Rouge trdi, da njeni člani niso imeli nobenega opravka z večerajšnjimi izgredi in streljanjem.

Župan W. W. Dumas je dejal, da so povzročili večerajšnji spopad "Črni muslimani" iz Chicaga, Ill., ki so pridobili za to nekaj domačih skrajnežev. Policija in druge priče trdijo, da je prišlo do streljanja nekaj čez poldne, ko so avtomobili s tablicami iz drugih držav zaprli cesto in so mladi demonstranti delali prebivalstvu škodo. "Vam bomo vrnil vaše mesto."

Dumas je trdil, da je bilo 6 policajev, ki so hoteli avtomobile odstraniti hudo tepenih, med njimi sam načelnik Eddie Bauer. Streljanje se naj bi začelo po zborovanju črnih muslimanov v bližnji cerkvi. Župan sodi, da bi utegnil biti vzrok za jezo črnih muslimanov v tem, da so oblasti prijele zadnji teden nekaj črnih muslimanov, ko so nabirali denar, pa niso imeli za to dovoljenja.

Mestna in okrajna policija sta obkrožili ves predel, kjer so se vršili izgredi. Oborožena je bila z brzostrelkami in lahкими strojnimi. Na županovo zahtevo je guverner John McKeithen po-

škega ozemlja Sovjetski zvezi, ki je očitno v razdobju širjenja. V tem času je posebej važno ugotoviti, da Kremeľ gradi nova prednja oporišča, razvija svojo vojno brodogve, pošilja podmornice v tuje vode, razteguje svojo vojaško moč in politično navzočnost po vsem svetu, ko se mi načrtno z njega umikamo.

G. K. Ball pravi na koncu svojega članka, da bi bilo res čudno, če bi Amerika namerno zmanjševala svojo moč v ravnotežju sil, ki je Zahodu tako dobro služilo dve desetletji, priznava pa pri tem, da tudi velike države niso čisto varne pred nerazumljivim obnašanjem.

Ko je Amerika res sita vojne, so glasovi, kot je Ballov, znak, da kljub vsemu ne sme in ne more biti pripravljena samo zaradi ljubelega miru opuščati svojih postojank in dovoljevati Sovjetski zvezi širjenje njenega vpliva in moči v svobodne in neopredeljene dele sveta. Eden od teh in celo prav važen, je Jugoslavija.

Kitajci objavili svoj zadnji jedrski preskus HONG KONG. — Kitajsko časopisje je objavilo izvedbo preskusa jedrskega orožja predtekli petek v zraku nad Lop No-

Kitajci objavili svoj zadnji jedrski preskus HONG KONG. — Kitajsko časopisje je objavilo izvedbo preskusa jedrskega orožja predtekli petek v zraku nad Lop No-

Iz Clevelanda in okolice

Ne pozabite—

Po vsakem prazniku se pobiranje odpadkov premakne za en dan naprej, na primer od ponedeljka na torek.

Seja—

Društvo sv. Ane št. 4 ADZ ima jutri, v sredo, ob 7. zvečer redno sejo v navadnih prostorih. Govoril bo zastopnik Slovenskega doma za ostarele kot gost. Vse vabljenje!

Nedržavljeni—

Vsi ndržavljeni neoziraje se na to, kako dolgo bivajo v ZDA, so se po zakonu dolžni v januarju javiti pravosodnemu tajništvu na posebnih formularjih, ki so na razpolago na poštah.

V bolnišnici—

John Mlakar, 27281 Forest View Avenue, Euclid, je bil prepeljan iz Woman's Hospital v Highland View Hospital na Richmond Rd. Zahvaljuje se za obiske in si jih želi tudi na novem kraju.

Nov odbor—

Društvo sv. Ane št. 150 KSKJ ima za 1. 1972 sledeči odbor: duhovni vodja Rev. Joseph Varga; predsednica Josephine Mulh; podpredsednica Frances Lindic; tajnica Josephine Winter, 3555 E. 80 St.; blagajničarka Laura Berdyck, zapisničarka Agnes Zaghar. Nadzornice: Frances Lindic, Helen Kroffl in Alice Arko; članice za SND na 80 St.: Frances Lindich in Alice Arko; za S.N.D. na Maple Heights: Anna Kresevic, zastopnici za Ohio KSKJ Boosters in mladinskih dejavnosti: Josephine Winter in Alice Arko; za Federacijo Frances Lindich in Josephine Winter. Zdravnik dr. Perko. — Seje so vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v SND na 80. cesti.

Otrok najden v cerkvi—

Včeraj so našli v katoliški cerkvi sv. Jakoba v Lakewoodu nekaj dni staro deklico, ki so jo odnesli v bolnišnico in sedaj čakajo, če se bo mati le premislila in jo bo prišla iskat. Če matere in nikogar drugega ne bo, bodo najdeno deklico dali za posvojitev.

Seja—

Dramatsko društvo Naša zvezda ima v četrtek ob 7.30 zvečer sejo v SDD na Recher Avenue.

Brasilia v 10 letih polmilijonsko mesto

BRASILIA, Braz. — Pred 11 leti je postala Brasilia vlada glavno mesto Brazilije. Dejansko glavno mesto so se preselili iz živahnega Rio de Janeiro. Nihče ni bil s selitvijo zadovoljen, četrudi je v Brasiliji, ki leži na preko 3.000 čevljev visoki planoti, zrak dosti boljši kot v vlažnem Riu.

Brasilia ima zdaj že pol milijona prebivalcev, poleg uradnikov, trgovcev in drugih stanov moderne družbe, so se začeli v glavno mesto seliti tudi ljudje od drugod, posebno iz severno-vzhodnega dela Brazilije, v upanju, da bodo tam našli za sebe boljše življenjske pogoje.

rom v Sinkiangu, pokrajini zahodne Kitajske. Eksplozija je bila sorazmerno majhna, izpod 20.000 kiloton.

Eksplozijo so odkrile in objavile ZDA že preje. Peking je v svoji objavi poudaril znova, da Kitajska ne bo nikdar prva uporabila jedrskega orožja,

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOMELAND

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83 No. 7 Tuesday, Jan. 11, 1972

Polomija ali ne? In čigava?

II.

Indija je začela podpirati upor v Vzhodnem Pakistanu, kot je že preje dajala podporo bengalskemu gibanju za večjo samostojnost, če že ne kar za neodvisnost. Na indijskih tleh so vežbali bengalske gverilce Mukti Bahini, tam so jih oborožili in od tam so jih pošiljali v Vzhodni Pakistan v boj proti pakistanskim vojaškim silam. Če so prišli gverilci v stisko, so se zatekli nazaj na indijsko ozemlje in dobili tam zatočišče. Indijske čete so v njihovo podporo večkrat streljale tudi preko meje.

Pakistan je vse to strašno jezilo, pa si ni mogel dosti pomagati, kajti očitno je bilo, da je Indija na vojno boljše pripravljena in močnejša. Trezna voditeljska glava bi morala pri takem položaju iskati pomiritev in razgovore, Yahya Khan je pa s svojo trdovratnostjo dal Indiji končno priložnost, da je uporabila silo ter Vzhodni Pakistan zasedla. Še predno je to storila, je Vzhodni Pakistan priznala za neodvisno Bengalsko državo — Bangladesh. Vlada nove države je imela svoj prvi sedež v indijski Kalkuti.

Indija je čas za svoj nastop izredno spretno izbrala. Počakala je, da je Himalaj zapadel sneg in tako Kitajska, ki je v prijateljskih odnosih s Pakistanom in je tega ves čas skozi zadnja leta podpirala, ni mogla temu na pomoč z orožjem. Če bi tudi hotela. Zagotovila si je Indija s svojim nastopom tudi trdno podporo Sovjetske zveze.

Po temeljiti, skrbni in res natančni pripravi je Indija dosegla svoj namen. Pakistan je razbila v dve državi in ga s tem tako oslabil, da ji ne bo mogel biti več nevaren, da ne bo mogel več od nje zahtevati Kašmirja. Indijski uspeh s podporo Sovjetske zveze, ki je bila močna in očitna posebno v Združenih narodih, je dvignil indijski in sovjetski vpliv in ugled v južni in jugovzhodni Aziji, prizadel pa ameriškega in kitajskega.

Spretna indijska propaganda, podprta in dopolnjena s propagando Sovjetske zveze, je v svetu ustvarila vtis, da je dejansko vojne kriv Pakistan, da je Indija storila človekoljubno delo, ko je šla reševati praganjane in tlačene Bengalce. Ob tem naj bi bil svet pozabil, da je Indija dajala bengalskemu gibanju za neodvisnost podporo že prej in da je stanje v Vzhodnem Pakistanu izrabila za doseg svojih lastnih ciljev, ki so bili slučajno v tem trenutku v dobri meri isti kot cilji upornih Bengalcev. Indija je proti vsem načelom in obveznostim listine Združenih narodov šla z vojsko zasedat ozemlje druge, suverene države, tudi članice Združenih narodov.

ZDA so po začetku sovražnosti proglasile svojo nevtralnost, bile pa so pri tem pripravljene posredno Pakistanu pomagati, če bi imele za to priložnost. Predsednik Nixon je bil posebno nejevoljen, ker je Indiro Gandhi, ko je bila v jeseni na obisku v ZDA, nagovarjal k potrpljenju in obljubil, da bo trdo pritisnil na Pakistan, da napravi v Vzhodnem Pakistanu red in tako omogoči vrnitev beguncev iz Indije domov. Indira Gandhi ni nič obljubila, je imela že točno izdelan načrt in določen tudi čas njegove izvedbe. To je v indijskem parlamentu tudi jasno povedala.

Ko je bilo očitno, da je vojna v polnem teku in da prodirajo indijske čete od različnih strani v Vzhodni Pakistan, so ZDA spravile vojni spopad pred Varnostni svet ZN. Tam so predložile resolucijo z zahtevo po takojšnji ustavitvi sovražnosti in umaknitvi sovražnih sil na lastno ozemlje. Resolucija je dobila potrebno večino, toda sovjetski veto jo je ubil. Ko se je to zgodilo ponovno, je bila resolucija predložena glavni skupščini ZN, ki je bila prav tedaj na rednem zasedanju v New Yorku. Glavna skupščina je resolucijo z veliko večino odobrila, toda Indija se ni bregala za njo, dokler ni bil Vzhodni Pakistan dejansko v njenih rokah.

ZDA so Indijo v ZN označile za napadalca, kar je stvarno tudi bila.

Vse to je dvignilo v ZDA na noge vrsto kritikov.

Ti očitajo Nixonu, da ni o pravem času dovolj pritisnil na pakistansko vlado, naj naredi mir v Vzhodnem Pakistanu, preneha z nasilji in se pobota z Bengalci, kakorkoli že. Prijemajo Nixona tudi, ker nasilje pakistanske vojske in v Vzhodnem Pakistanu ni javno in odločno obsodili. Če Pakistan ne bi poslušal njegovega poziva k pomiritvi v Bengaliji, bi ZDA končno lahko prešle na indijsko stran, kjer je bila zmaga precej očitna. Če že tega ne bi storile, bi bila njihova nevtralnost bolj prepričljiva, ker bi morala biti tudi stvarna. Vpliv ZDA bi z zmago Indije nad Pakistanom tako le malo ali nič ne trpel.

Z obsodbo Indije kot napadalca v vojni so se ZDA Indiji, po številu prebivalstva "največji demokraciji na svetu", hudo zamerile in jo še močnejše potisnile v sovjetski objem.

Nixon je, kot trdijo v Beli hiši, pritiskal na Yahyo

Khana, naj ustavi nasilje v Bengaliji, četudi ni tega storil javno. Hotel je zavezniški Pakistan "čuvati" vsaj v javnosti. Očitno je, da se to "čuvanje" ni obneslo, trda beseda in dejanja bi bila morda Pakistan rešila pred polomijo, svari-la in pozivi Nixona ga niso.

ZDA so uradno nastopile proti napadalcu in dosegle za ta svoj nastop v glavni skupščini ZN izredno močno podporo, saj je glasovalo za njihovo resolucijo skoraj tri četrtine vseh članic. Vse te so nastop ZDA odobrile. Indija je naravno nejevoljna na ZDA, ker so njeno uporabo sile proti drugi suvereni državi obsodile, da bi jo zato potisnile še bolj na sovjetsko stran, pa ne bo držalo. Tudi ni nevarnosti, da bi Indija postala sovjetski satelit, zato je preobsežna in preponosna.

Trezna presoja dogodkov kaže, da v zadnjih tednih pred vojno in ob izbruhu te ZDA niso mogle storiti nič drugega, kot dejansko so, položaj je bilo treba začeti odločno in skrbno reševati že davno prej. Da tega niso storile, v tem je Nixonova krivda.

BESEDA IZ NARODA

Še smo na pragu ugibanja in upanja!

NEW YORK, N.Y. — Nismo še preveč odmaknjeni od tiste-ga trenutka, ki ga tako nestrno čakamo leto za letom. Zmeraj ta trenutek pride, ki bi govoril za modrostno naziranje: nič novega pod soncem! Pa vsi vsak dan, skoraj vsak trenutek svoje budnosti hlastamo po novicah.

Prijatelj sreča prijatelja, posebno pa če znanka sreča znanko; prvo vprašanje bo: Kaj pa je novega?

Seveda ob novem letu nas sama natura — bi rekel — nagajala k samopovpraševanju: Bog ve, kaj nam bo to leto prineslo? In kaj ima ta čas skritega za mene, kaj me bo hudega doletelo? Ne, rajši bi vedel, kakšna bo moja sreča?

Da, predvsem sreče si želimo drug drugemu, ko se za nas do-dnevno prelomi čas. In ob tem prelomnem trenutku se, ponavadi in v večini, vržemo v norčije in divjost ter z nje mimogrede vsakemu vpijemo: Srečno novo leto! To voščilo pa mnogi zapečatijo s poljubom!

V takšnem razpoloženju se ne oziramo v svet izven tega norčavega prostora. Nič ne pomislimo, da se z lepimi željami in voščili ne razrešijo problemi, pred katerimi stoje danes skupnosti: pa naj bo to svetovna, splošno človeška, ali pa naša ameriška! Ali še ožje vzeto vprašanje bodočih dni ali let za naš narod slovenski, pa za našo široko in ožjo narodno srenjo na tujem.

Če bi se pomudil pri vsakem od teh naštetih problemov, bi moral reči, da nisem v stanju napovedati nič jasnega in trdnega, ampak da pri vsakem lahko nekaj ugibam in upam v želji, da se ne bi zgodilo nič hudega in težkega.

Ob abesinske vojne sem, kateri je kmalu sledila Hitlerjeva norčija in morija, vsako leto govorimo o vojnah in vsako leto upamo na blaženi mir. Pa se že kar približujemo obdobju pol stoletja, ko si želimo srečno novo leto in blaženega miru. Pa bo v tem letu nastopil popoln mir v svetu? Kdo lahko na to vprašanje odgovori? Ti ali jaz?! Ha, ha, ha... Ali na to vprašanje lahko odgovore predsednik Nixon, Brežnjev ali Kosygin, Mao ali Tito, Vavčič, Zebot ali Jurčec? Velikokrat zgleda, da imajo vse ključne položaje in situacij ter razvoj v svojih rokah. Pa spet spoznamo, da nekaj začenjajo, pa se jim izmuzne stvar iz njihovih zasnov ter se razvijajo v smer drugih silnic, ki so se pojavile kasneje, ko so oni načrtno začenjali svoje!

Nixon je morda mislil, da bo vietnamski problem bolj zadovoljivo rešil, in da se mu ne bo treba ubadati z njim še v zadnjih predvolitvenih trenutkih. In še ne ve, kakšen bo položaj tik pred volitvami, ko bo padała kocka vprav zanj. Ta kocka mu bo šele dala odgovor: izvoljen — poražen!

Naš predsednik je dolgo okleval, predno je skočil v gospodarsko močvarjo, da bi iz nje po-

tegnil naš dolar in ga rešil potegzanja! Ob tistem njegovem odločnem skoku, je kazalo, da mu bo šlo reševanje po zamišljeni sreči, pa nastopajo silnice, ki nas poganjajo v ugibanja, kako bo, pa vendar upamo na najboljše — tudi že zaradi tega, ker smo egoisti.

Ali moskovski dvojici — oziroma trojki — teče vse po njihovi napeljeni žnortci? Včasih zgleda tako, včasih pa se jim žnortca zahanta tam, kjer niso predvidevali. Italije in Francije kar ne moreta potegniti v skajljene vode rdeče sipe. Zanje je težavnost tudi v tem, da, ko so se zrušile stare egipčanske sfinge, so nastale v njihovi sosesčini nove kitajske sfinge. Kdaj bodo te spregovorile in kakšne besede in kakšne zahteve bodo izbljuvale — ne samo Sovjetiji, ampak tudi Ameriki — kdo ve? O, ugibamo lahko, pa pri tem ugibanju upamo, da ne bo pre-hudo.

So bili časi, ko je imel Tito vse na žnortci. In tudi njemu se je že dostikrat gospodarsko zahantalo. Zdaj izgleda, da se mu je politično. Človeka bi hudo-mušnost zagrabil, če bi lahko v tem stanju svoj narod, ki mu mora biti zmeraj pri srcu, čisto izvelkel iz trenutno skoraj opuščenega stanja. In zdaj, ko morda prihaja spet tisti težak in usoden trenutek, ki smo ga enkrat doživeli v drugačnih političnih dognanjih, in katerega so mnogi doma in v zdomstvu želeli ter klicali, ali bodo v najhujšem sposobni zgraditi tisto, o čemer so deklarirali: zgradimo si lasten dom! V tem ugibanju me nalahno boža upanje. Smo pač že v dnevu, ko znanec na cesti ob srečanju še porečem: Srečno novo leto! Čim pa pomislim, da so bili mnogi od teh že odločujoči faktorji v našem narodu leta 1941 in leta 1945, pa da iz njihovega deklariranja ni nič nastalo, potem me skrbi in bojim se, da bo prihodnost mo-jega naroda težka in morda še težja od sedanjosti.

Videl sem "božično karto slovenske fare sv. Vida v Clevelandu! Vesel sem jo bil. Saj je moja krstna fara. V njenem okrilju me je mati svoje govorice naučila. A zdaj je ni več na božičnem voščilu.

Pomisliš še na Ameriško Domovino in zagledaj v materini besedi pišem danes to novoletno površno razmišljanje! Hkrati pa ugibam, kakšna ji bo do prihodnja leta in kakšno bo njeno lice? Kaj bi ugibal? Raje upaj! Vendar nobeno leto nisem upal, in še nisem delal na tem, da bi bil. Vsak mora po svojih močeh delati, da bo naš slovenski list imel še srečno in bogato prihodnost.

Naša srenja, njujorška namreč, o kateri že kar lajno navijam, pa se je v veselju poslavljala od starega leta in je v veselju segla novemu v roko. Ko sem jo v lepo in prijetno pripravljene cerkveni dvorani opazoval v razgibanosti, sem tudi

malce ugibal: Zakaj nimamo nekaj bolj stalne razgibanosti v naši skupnosti. Bojim se razčlenjevanja. Ob stran bom potisnil vsa ugibanja. Oprijel se bom ra-je upanja, ker še vdihavam novoletno razpoloženje, ko vsake-mu voščil: Srečno novo leto!

In zakaj ne bi njujorški slovenski srenji voščil: SREČNO NOVO LETO?!

Tone Osovnik

Letna seja Naše zvezde

EUCLID O. — Dramatsko društvo Naša zvezda prijazno vabi svoje članstvo na letno sejo v četrtek, 13. januarja, ob 7.30 zvečer v navadnih prostorih Slovenskega društvenega doma na Recher Avenue. Na dnevnem redu so poročila o delu v preteklem letu, volitev novega odbora in razprava o načrtu za delo v prihodnjem letu.

Kulturno delo moramo ohraniti, to je sok življenja vsake narodne skupnosti. Brez njega narodna skupnost začne odmirati in se stapljalci naglo s tuje-rodnim svetom. V kulturno delo je treba pritegniti mladino in jo privediti k ljubezni do slovenske narodne tradicije, navad in spoštovanja slovenske kulture. Samo tisti, ki vidi v lastni narodnosti določeno vrednost in spoznanje, da je nanjo lahko ponosen, bo ohranil svojo narodno zavest.

Kot drugod imamo tudi v naši naselbini veliko takega, kar je vredno ohraniti, kar moramo izročiti mlajšemu rodu in ga pripraviti, da bo tudi on to ohranil in predal naslednjemu. Pomagajmo vsi pri tem delu, ki nam je lahko vedno in veselje in zadovoljstvo.

Po seji bo domača zabava! Vsem želim srečno in zdravo novo leto!

Jennie Hrvatin

Kansaške droblinice

Božični odmevi

KANSAS CITY, Kans. — Svetonočni zvonovi so utihnili. Njih odmevu pa še vedno rade prislunke duše, ki jih božje Dete privlači k evharističnim jaslicam. Ker so blage volje, se rade odzovejo Njegovemu vabilu: "Pridite k meni vsi!" Smehljaje jim proži svoje ročice v objem božje Dete, ki hrepeni po ljubezni človeških src. Naše jaslice — srca — so sicer zelo mrzle in revne, a kaj zato? Ali ne vidimo zraven Jezuška Njegove Matere? Če jo poprosimo, naj nam Ona ozaljša dušo s svojimi čednostmi in jo ogreje s svojo ljubeznijo, bo našlo božje Dete jaslice, ki Mu ne bodo nič manj všeč kot betlehemske. Dnevno, pogosto sv. obhajilo, vedno božičevanje — ne samo enkrat, dvakrat na leto...

Res, da Bog ljubi vse duše — nobena ni izvzeta — a gotovo so Mu posebno pri srcu taki, ki ostanejo po duhu otroci. Zgodi se pa včasih, da napravi iz odrasle človeka otroka, ki ne more grešiti — če dopusti, da se mu omrači um. Ne moremo razumeti božjih potov, a eno je gotovo: Kar Bog pošlje ali pa dopusti, je vse v dušno korist prizadete-ga.

25. dec. zjutraj se je božje Dete ozrlo na našo naselbino in poklicalo k nebeškim jaslicam Johna Stimec-a. 32-letnemu se je omračil um. Moral je v zavod. Dva in dvajset let je trpel — a sedaj je rešen. Vsi mu privoščimo srečo pri božjem Detetu. Po svoje je bil pa gotovo tudi v svojem življenju večkrat srečen. Bil je član družine, ki ga je ljubila, in mu je skušala lajšati žalostno usodo. Za vsake praznike so ga dobili domov, ako je zdravnik dovolil. Zdaj pri temu, zdaj pri onemu je užival gostoljubje. Zapustil je ženo s pet otroki in enega brata Antona Stimec ter tri sestre: Mary por. Hotujec, Frances por.

Springer in Julijo por. Golkoški. Pri zadnji je obhajal še Sveti večer. In zjutraj so ga našli v zavodu — mrtvega.

Mnogo faranov se je udeležilo 28. dec. njegovega pogreba. To je bil dokaz, da je bil priljubljen. V dneh zdravja je bil uslužben pri dvenniku Kansas City Star kot "contract carrier" tega časopisa in je torej imel uspešne poslovne stike z meščani. Naj pri božjemu Detetu uživa večno veselje!

Farno "žeganje" smo imeli letos takoj v nedeljo po Božiču, na praznik sv. Družine. Letos je "ofer" izpadel. Ne vem, če je to navado, ki smo jo prinesli s seboj iz domovine, kdo pogršil. Najbrže nobeden, saj ni bilo treba seči v žep in se izpostaviti kritičnim pogledom občestva v kloph. Da smo le še slišali slovenske božične pesmi! Dokler bo Don Lipovac naš organizator smo še lahko brez skrbi. Slovenska pesem bo še živela in dvigala naša srca k Bogu in k ljubezni do našega naroda. Kadar bo pa utihnila, bo pa odklenalo tudi čutu narodnosti, slovenstvu. Da bi Bog le pomaknil kazalec te usodne ure daleč nazaj.

Takole, približno, mi je nekoč učenec naslikal sv. Družino: "V nazaretski hišici".

V hiši, kjer so živeli Jezus, Marija in Jožef, je bilo vedno lepo. Nikoli ni bilo slišati kričanja, prepira in kletve iz nje. Marija ni nikoli vpila nad Jezusom: Tu ostani! Ne ropoči z loncem! Ne treskaj z vrati! Pusti psa pri miru!

Kadar je sv. Jožef prišel malo pozneje domov, kot je bila nje-gova navada, ga Marija ni oštevala: "Kod si tako dolgo hodil? Si nemara zašel v gostilno? Popravi že enkrat plot, ki se maje! Ali nič ne vidiš, da se škoda dela?"

Da bi bil sv. Jožef kdaj rentalil nad Marijo, si ne moremo misliti. Nikoli ni slišala žal besede iz njegovih ust, kot npr. "Kaj si neki delala ves dan? Najbrž sta s sosedo klepetali pri vrtni ograji. Hiša ni pometena! Posoda od opoldne še ni pomita!"

Jezušček je pa tudi takoj ubogal, kadar ga je Marija poslala z vrčem po vodo. Ni ga bilo treba čakati celo uro, takoj se je vrnil s polnim vrčem. Tudi premoga je nanosil v kuhinjo, da je Marija lahko skuhalo večerjo.

Želim, da bi bilo tudi pri nas tako lepo, kot je bilo v hiši sv. Družine.

Deček najbrž ni vedel, da nam je narisal sliko svoje družine.

V naši osnovni šoli je g. katehet vprašal učenca: "Kaj je rekla Marija Jezusu, ko ga je našla v templju?"

"Boš šel domov!" In je nazor-no pokazal, kako Mu je Marija zapretila s pestjo...

"Kdo je to?" je nekoč vprašala naša s. M. deklico, ki je nekaj risala.

"Jezušček!" odvrne punčka. "In kdo pa je potem to?" poizveduje sestra.

"Baby-sitter," pojasni deklica.

"Kje sta pa Jožef in Marija?"

"V 'show' sta šla!"

Pred Božičem sem pozabila omeniti med primernimi knjigami za naše študente delo naše Mrs. Prislant "From Slovenia to America". Ta angleško pisana knjiga, ki seznaja tukaj rojeno slovensko mladino z domovino staršev, bi morala biti v vsaki slovenski hiši. Da bo naša mladina spoznala lepoto in kulturo Slovenije, da jo bo vzljubila in bo ponosna na njo. Mislim, da to delo še ni razprodano in se lahko naroči pri Mrs. Antonia Turek v Clevelandu. Cena je \$4.25.

Od svojih nekdanjih učenec v

Wisconsinu sem že dobila poročilo, da že rabijo novo kuharsko knjigo "Woman's Glory — the Kitchen" ki jo je preuredila Mrs. Prislant. Kje jo je dobiti, pove "Zarja", ki je ravno zdaj ne morem najti.

V Kansas City so šele po Božiču priromale mohorjevke. Lepe so — zanimive, vredne \$5.00. Ker vem, da je dr. Trstenjak učenjak, modroslovec, sem malo sumljivo pogledala njegovo delo: "Med ljudmi". Začela sem brati... Povem vam: Zanimanje je čedalje bolj raslo. Branje ni pretežno. Veliko bo knjiga koristila ljudem, ki hrepenijo po sreči. In kdo ne želi biti srečen, priljubljen, upoštevan? "Med ljudmi" nam pove, kako ujeti srečo, ki se nekaterim izmika vse življenje. Otroci, starši, mladostniki, zakonci, stari in mladi, oi se morali seznaniti z nasveti, katere lahko sami izluščijo iz anekdot. Le berimo to delo; ne oomo razočarani.

O drugih knjigah pa ne bom govorila. Samo v svojo obrambo bi še rada povedala, da je ti-karski škrtat si privoščil veselje na moj račun: Natiskal je, da je Columbus odkril Ameriko l. 1592 (pravilno: 1492) in da je bilo v Lucidu 100 otrok v šoli sv. Kri-tine (pravilno: 700). To je v Coleardaru 1972.

Neka gospa — ne morem najti njenega imena in naslova — živi v Kanadi in je bila v ljubljani učenka naše sestre Valtrude Levec, bo gotovo vesela novice, da je sedaj ta sestra pri nas v Lemontu. Prišla je iz južne Amerike, kjer poučuje je-zike, da se še bolj privadi angleščini. Ostala bo tam 3 mesece, ker ima Južna Amerika sedaj počitnice. Dotična gospa lahko piše sestri ali jo obišče na sledečem naslovu: Sr. Valtrudi Levec, 1600 Main St., Lemont, Ill. 60439.

Mir in vse dobro!

S. M. Lavoslava

Lastništvo farm

MADISON, Wis. — V državah Wisconsin in Iowa lastuje več kmetarjev svojo zemljo kot kjer-koli drugod v ZDA.

IZ NAŠIH VRST

Geneva, O. — Spoštovano uredništvo! Pošiljam Vam naročnino za tekoče leto in prilagam dva dolarja v tiskovni sklad Ameriške Domovine.

Želim Vam srečno novo leto in mnogo uspeha pri Vašem delu za slovensko stvar v tej de-želi.

Z vdanimi pozdravi!

Joe Petsche

Euclid, O. — Cenjeno uredništvo! Prav lepa hvala za pošiljanje Ameriške Domovine. Obnavljam naročnino in Vam želim mnogo napredka v novem letu 1972.

Lepo pozdravljam!

Frances Klun

Chicago, Ill. — Spoštovano uredništvo! Tu Vam pošiljam de-narno nakaznico za obnovu naročnine in Vam obenem želim blagoslovljeno, srečno in uspešno novo leto 1972.

Z najlepšimi pozdravi!

Toronto, Ont. — Spoštovano uredništvo! Najlepša hvala Vam, da ste mi vztrajno pošiljali list, čeprav je bila naročnina že izčrpana.

Ameriško Domovino rad berem in se Vam tudi lepo zahvaljujem za ves Vaš trud, ki ga vlagate v izdajanje slovenskega Želim Vam srečno novo leto 1972 in mnogo nadaljnega uspešasopisa.

Vas iskreno pozdravlja Vaš naročnik

Franc Kosar

Iz slovenskega Toronta

Kličite "collect" 1-352-3610.
W. B. GREEN REALTY
 —(11.13.14 jan)

ALEXANDRE DUMAS,

Grof Monte Cristo

"Ah, moj Bog, da," odvrne Debray, "tega plemenitega princa! Vrag naj vzame italijanske prince!"

"Mož, katerega genealog je bil Dante in ki je poznal svoj rod tja do 'Divine comedie'."

"Plemstvo vislic," pravi Chateau-Renaud flegmatično.

"Obsojen bo, ali ni res?" vpraša Debray Beauchampa.

"Ej, moj ljubi," odvrne žurnalista, "zdi se mi, da bi morali vi to vedeti boljše. Ali ste videli predsednika pri poslednji soareji svojega ministra?"

"Da."

"Kaj je rekel?"

"Nekaj, nad čemur ostrmite."

"Ah, govorite hitro, ljubi prijatelj, kajti že dolgo nisem slišal ničesar te vrste."

"Rekel mi je torej, da je ta Benedetto, ki ga smatrajo za feniksa zvitosti in prekanjenosti, zločinec zelo nizke vrste in nevređen poskusov, ki jih naredi po njegovi smrti z njegovimi možgani."

"Ah," pravi Beauchamp, "sicer pa je čisto dobro igral ulogo princa."

"Za vas, Beauchamp, ki se vam nesrečni principi studijo in ste vzradoščeni, če morete najti kako napako, nikakor pa ne za me, ki instinktivno spoznam plemiče in ki ne prezrem resnično aristokratske rodbine, naj bo kjerkoli."

"Torej niste nikdar verjeli, da je princ?"

"Da je princ? Tako, tako... Da ima pravico do tega? Ne?"

"Toda," pravi Debray Beauchampu, "ko sem govoril jaz s predsednikom, ste vi pač govorili s kraljevim prokuratorjem?"

"To ni bilo mogoče; zadnjih osem dni se gospod Villefort ni dal videti. In to je čisto naravno; ta cela vrsta neprijetnosti zaradi služabništva in čudna smrt njegove hčerke..."

"Čudna smrt? Kaj s tem mislite, gospod Beauchamp?"

"O da, le delajte se nevednega pod pretvezo, da se to godi pri meščanskih odličnjakih," pravi Beauchamp in nastavi svoje kukalo na oči.

"Ne motim se," pravi.

"Kaj je?"

"To je ona."

"Katera ona?"

"Rekli so, da je odpotovala."

"Gospica Evgenija?" vpraša Chateau-Renaud. "Ali se je že vrnila?"

"Ne ona, ampak njena mati."

"Gospa Danglarsova?"

"Nemogoče!" vsklikne Chateau-Renaud. "Pomislite vendar, deset dni po begu svoje hčerke, tri dni po bankrotu svojega moža!"

Debray nekoliko zarudi in vpre svoj pogled v smer, kamor je gledal Beauchamp.

"To je zastrta, nepoznana dama," pravi; "biti mora kaka tuja princezinja, morda mati princa Cavalcantija. Toda zdi se mi, gospod Beauchamp, da ste pravkar pričeli pripovedovati nekaj zelo zanimivega."

"Jaz?"

"Da. Govorili ste o čudni smrti gospice Valentine."

"Ah, da, to je res. Toda kaj je

z gospo Villefortovo, da je ni tukaj?"

"Uboga žena!" pravi Debray.

"Brezdvomno destilirala melisno vodo za bolnišnice ali pa dela lepota za se in za svoje prijateljice. Saj vam mora biti znano, da potrebuje za to zabavo na leto tri tisoč tolarjev. Sicer imate pa prav; zakaj je danes ni tukaj? V veliko veselje bi mi bilo, če bi bila tukaj, kajti zelo ljubim to ženo."

"In meni se gnusi," pravi Chateau-Renaud.

"Zakaj?"

"Sam ne vem. Zakaj človek ljubi in zakaj sovraži? Sovražim jo pač iz antipatije."

"Ali instinktivno."

"Morda... Toda vrnimo se k temu, kar je hotel povedati Beauchamp."

"Torej, gospodje," odvrne Beauchamp, "ali vas ne mika vedeti, zakaj se v hiši gospoda Villeforta tako pogosto oglašajo smrti?"

"Pri moji duši," pravi Debray, "priznati moram, da nisem pustil iz oči te hiše, v kateri že tri mesece sledi nesreča nesreči! Še nedavno, ob smrti gospice Valentine, sem govoril o tem z madamo."

"Kdo je ta madama?" vpraša Chateau-Renaud.

"Za Boga, ministrova soproga."

"Ah, oprostite," pravi Chateau-Renaud, "jaz ne zahajam k ministrom, ampak prepuščam to

z gospo Villefortovo, da je ni tukaj?"

"Uboga žena!" pravi Debray.

"Brezdvomno destilirala melisno vodo za bolnišnice ali pa dela lepota za se in za svoje prijateljice. Saj vam mora biti znano, da potrebuje za to zabavo na leto tri tisoč tolarjev. Sicer imate pa prav; zakaj je danes ni tukaj? V veliko veselje bi mi bilo, če bi bila tukaj, kajti zelo ljubim to ženo."

"In meni se gnusi," pravi Chateau-Renaud.

"Zakaj?"

"Sam ne vem. Zakaj človek ljubi in zakaj sovraži? Sovražim jo pač iz antipatije."

"Ali instinktivno."

"Morda... Toda vrnimo se k temu, kar je hotel povedati Beauchamp."

"Torej, gospodje," odvrne Beauchamp, "ali vas ne mika vedeti, zakaj se v hiši gospoda Villeforta tako pogosto oglašajo smrti?"

"Pri moji duši," pravi Debray, "priznati moram, da nisem pustil iz oči te hiše, v kateri že tri mesece sledi nesreča nesreči! Še nedavno, ob smrti gospice Valentine, sem govoril o tem z madamo."

"Kdo je ta madama?" vpraša Chateau-Renaud.

"Za Boga, ministrova soproga."

"Ah, oprostite," pravi Chateau-Renaud, "jaz ne zahajam k ministrom, ampak prepuščam to

z gospo Villefortovo, da je ni tukaj?"

"Uboga žena!" pravi Debray.

"Brezdvomno destilirala melisno vodo za bolnišnice ali pa dela lepota za se in za svoje prijateljice. Saj vam mora biti znano, da potrebuje za to zabavo na leto tri tisoč tolarjev. Sicer imate pa prav; zakaj je danes ni tukaj? V veliko veselje bi mi bilo, če bi bila tukaj, kajti zelo ljubim to ženo."

"In meni se gnusi," pravi Chateau-Renaud.

"Zakaj?"

"Sam ne vem. Zakaj človek ljubi in zakaj sovraži? Sovražim jo pač iz antipatije."

"Ali instinktivno."

"Morda... Toda vrnimo se k temu, kar je hotel povedati Beauchamp."

"Torej, gospodje," odvrne Beauchamp, "ali vas ne mika vedeti, zakaj se v hiši gospoda Villeforta tako pogosto oglašajo smrti?"

"Pri moji duši," pravi Debray, "priznati moram, da nisem pustil iz oči te hiše, v kateri že tri mesece sledi nesreča nesreči! Še nedavno, ob smrti gospice Valentine, sem govoril o tem z madamo."

"Kdo je ta madama?" vpraša Chateau-Renaud.

"Za Boga, ministrova soproga."

"Ah, oprostite," pravi Chateau-Renaud, "jaz ne zahajam k ministrom, ampak prepuščam to

z gospo Villefortovo, da je ni tukaj?"

"Uboga žena!" pravi Debray.

"Brezdvomno destilirala melisno vodo za bolnišnice ali pa dela lepota za se in za svoje prijateljice. Saj vam mora biti znano, da potrebuje za to zabavo na leto tri tisoč tolarjev. Sicer imate pa prav; zakaj je danes ni tukaj? V veliko veselje bi mi bilo, če bi bila tukaj, kajti zelo ljubim to ženo."

"In meni se gnusi," pravi Chateau-Renaud.

"Zakaj?"

"Sam ne vem. Zakaj človek ljubi in zakaj sovraži? Sovražim jo pač iz antipatije."

"Ali instinktivno."

"Morda... Toda vrnimo se k temu, kar je hotel povedati Beauchamp."

"Torej, gospodje," odvrne Beauchamp, "ali vas ne mika vedeti, zakaj se v hiši gospoda Villeforta tako pogosto oglašajo smrti?"

"Pri moji duši," pravi Debray, "priznati moram, da nisem pustil iz oči te hiše, v kateri že tri mesece sledi nesreča nesreči! Še nedavno, ob smrti gospice Valentine, sem govoril o tem z madamo."

"Kdo je ta madama?" vpraša Chateau-Renaud.

"Za Boga, ministrova soproga."

"Ah, oprostite," pravi Chateau-Renaud, "jaz ne zahajam k ministrom, ampak prepuščam to

z gospo Villefortovo, da je ni tukaj?"

"Uboga žena!" pravi Debray.

"Brezdvomno destilirala melisno vodo za bolnišnice ali pa dela lepota za se in za svoje prijateljice. Saj vam mora biti znano, da potrebuje za to zabavo na leto tri tisoč tolarjev. Sicer imate pa prav; zakaj je danes ni tukaj? V veliko veselje bi mi bilo, če bi bila tukaj, kajti zelo ljubim to ženo."

"In meni se gnusi," pravi Chateau-Renaud.

"Zakaj?"

"Sam ne vem. Zakaj človek ljubi in zakaj sovraži? Sovražim jo pač iz antipatije."

"Ali instinktivno."

"Morda... Toda vrnimo se k temu, kar je hotel povedati Beauchamp."

"Torej, gospodje," odvrne Beauchamp, "ali vas ne mika vedeti, zakaj se v hiši gospoda Villeforta tako pogosto oglašajo smrti?"

"Pri moji duši," pravi Debray, "priznati moram, da nisem pustil iz oči te hiše, v kateri že tri mesece sledi nesreča nesreči! Še nedavno, ob smrti gospice Valentine, sem govoril o tem z madamo."

"Kdo je ta madama?" vpraša Chateau-Renaud.

"Za Boga, ministrova soproga."

"Ah, oprostite," pravi Chateau-Renaud, "jaz ne zahajam k ministrom, ampak prepuščam to

z gospo Villefortovo, da je ni tukaj?"

"Uboga žena!" pravi Debray.

"Brezdvomno destilirala melisno vodo za bolnišnice ali pa dela lepota za se in za svoje prijateljice. Saj vam mora biti znano, da potrebuje za to zabavo na leto tri tisoč tolarjev. Sicer imate pa prav; zakaj je danes ni tukaj? V veliko veselje bi mi bilo, če bi bila tukaj, kajti zelo ljubim to ženo."

"In meni se gnusi," pravi Chateau-Renaud.

"Zakaj?"

"Sam ne vem. Zakaj človek ljubi in zakaj sovraži? Sovražim jo pač iz antipatije."

"Ali instinktivno."

"Morda... Toda vrnimo se k temu, kar je hotel povedati Beauchamp."

"Torej, gospodje," odvrne Beauchamp, "ali vas ne mika vedeti, zakaj se v hiši gospoda Villeforta tako pogosto oglašajo smrti?"

"Pri moji duši," pravi Debray, "priznati moram, da nisem pustil iz oči te hiše, v kateri že tri mesece sledi nesreča nesreči! Še nedavno, ob smrti gospice Valentine, sem govoril o tem z madamo."

"Kdo je ta madama?" vpraša Chateau-Renaud.

"Za Boga, ministrova soproga."

"Ah, oprostite," pravi Chateau-Renaud, "jaz ne zahajam k ministrom, ampak prepuščam to

z gospo Villefortovo, da je ni tukaj?"

"Uboga žena!" pravi Debray.

"Brezdvomno destilirala melisno vodo za bolnišnice ali pa dela lepota za se in za svoje prijateljice. Saj vam mora biti znano, da potrebuje za to zabavo na leto tri tisoč tolarjev. Sicer imate pa prav; zakaj je danes ni tukaj? V veliko veselje bi mi bilo, če bi bila tukaj, kajti zelo ljubim to ženo."

"In meni se gnusi," pravi Chateau-Renaud.

"Zakaj?"

"Sam ne vem. Zakaj človek ljubi in zakaj sovraži? Sovražim jo pač iz antipatije."

"Ali instinktivno."

"Torej, gospoda, če umirajo ljudje drug za drugim tako hitro kakor v Villefortovi hiši, je videti, kakor da živi v hiši morilec."

Mlada moža zatrepetata, kajti več kakor enkrat sta prišla že sama na isto misel.

"In kdo je ta morilec?" vprašata.

"Mali Edvard."

Smeš obeh poslušalcev govornika ne zmoti popolnoma nič.

"Da, gospoda," pristavi, "mali Edvard, ta fenomenalni otrok."

"Ali je to šala?"

"Nikakor; včeraj sem sprejel slugo, ki je zbežal od gospoda Villeforta. Poslušajta!"

"Poslušava."

"Jutri ga zopet odpustim, ker jako mogoče je, da bi se odškodoval za post pri Villefortu, kajti iz strahu si tam slugo niso nič upali jesti. Zdi se, da je dobilo to ljubo dete v svoje roke nekaj princem."

"Vi se razgrevate, baron; imejte usmiljenje z nami."

"Ničesar več ne rečem," pravi Chateau-Renaud; "toda vraga, imejte vi usmiljenje z menoj in mi ne odgovarjajte."

"Pridiva h koncu svojega pogovora, Beauchamp; rekel sem vam, da me je madame prosila pojasnila; pojasnite mi torej to stvar, da jo bom potem tudi jaz mogel pojasniti."

steklenic strupa, katerega rabi

proti onim, ki mu ne ugajajo.

Najprej sta prišla na vrsto dobri ded in dobra babica Saint-Meran, nato je sledil vrli in zvesti stari Noirtierjev sluga Barrois, ki je včasih zagodrnjal nad razposajencem, ki ga poznate. Dasi uboga Valentina nad svojim

bratom pač gotovo ni nikdar zagodrnjala, je vendar storil z njo isto, ker je bil ljubosumen: dal ji je v pijačo tri kapljice strupa, in kakor za druge je bilo tudi za njo vse končano."

"Toda vraga, kaj nama pripovedujete?"

PRAVI, DA MISLI RESNO — Kongres. Shirley Chrisholm iz Brooklyna, N.Y., pripoveduje, da misli resno kandidirati pri predsedniških parlamentarnih volitvah v Floridi, S. Karolini, Kaliforniji itd. Nihče jo ne jemlje prav resno, priznavajo pa vendar, da lahko napravi pri demokratih nekaj zmede.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S PONIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERISKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERISKI DOMOVINI

"Da, pravi Beauchamp, "po-vest z drugega sveta, ali ni res?"

"To je neokusno," pravi Debray.

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera. narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posługa in aparat za vdihavanje kisika.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejših vrst zavarovalnic za odrasle in za mladino.
- posmrtnine za neomejeno vsoto
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

Henderson 1-0628

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj posljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERISKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

CLERK TYPIST

Experienced with account receivable. Union shop.

Many company benefits.

PRODUCE TERMINAL

1550 Blue Island Ave. 243-1550

(9)

NOVI NAČELNIK — Herbert Stein, ki je izdelal načrt za drugo fazo nove Nixonove gospodarske politike, je bil imenovan za novega načelnika predsedniškovega gospodarskega sveta na mesto odstopivšega P. McCrackena.